

О.І. Олексик]. – К.:КНЕУ, 2002. – 290 с. 3. Ансофф И. Стратегическое управление / Ансофф И. – М. : Экономика, 1989. – 519с.

ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКИХ СТРУКТУР

Кобилецька О.І

Національний університет «Львівська політехніка»

Сьогодні досить актуальними і потрібними постають заходи для оздоровлення банківської системи країни, росту промислового виробництва, посилення конкурентоздатності на внутрішньому і зовнішньому ринках. Саме тому, спираючись на досвід розвинених країн світу, найбільш ефективним способом забезпечення розвитку господарського механізму є утворення інтегрованих об'єднань - виробного-господарських структур (далі - ВГС). Однак на сучасному етапі перехідної економіки України багато питань фінансового забезпечення діяльності ВГС не знайшли вирішення і потребують додаткового наукового обґрунтування. Дані дослідження носять розпливчастий та несистематизований характер.

Функціонування ВГС, їх склад та структуру досліджували такі науковці, як Кузьмін О.Є., Алексєєв І.В., Колісник М.К., Горбатов В.М., Бажанова А.І., Нікольський Ю.Б., Шушакова А.Г., Кокосинський В.В., Воловець Я.В., Чекмарєва Е.І. та інші. Проте, у працях науковців, які досліджують особливості функціонування та фінансово-кредитного забезпечення діяльності ВГС, зосереджені на дослідженні їх видів, організування та інвестування, інноваційного розвитку, антикризового управління, проте не достатньо уваги приділено менеджменту фінансово-кредитних ресурсів даних інтегрованих об'єднань. Завданням дослідження є визначення особливостей управління фінансами ВГС та об'єктів управління фінансами даних інтегрованих структур.

Проаналізувавши праці науковців у сфері управління фінансами ВГС, можна стверджувати, що до складу інтегрованих об'єднань входять як підприємства різних галузей економіки, так і фінансово-кредитні інститути (інвестиційні компанії, банки, страхові, пенсійні та лізингові компанії тощо). Як свідчить закордонний досвід та аналіз наукової літератури, серед фінансово-кредитних установ – учасників ВГС – найактивнішу участь в інтеграційних процесах беруть банки,

оскільки саме вони можуть забезпечити створення ефективних інвестиційних механізмів для реалізації великих та середніх інвестиційних проектів ВГС.

Головною метою управління фінансами підприємств та об'єднань є забезпечення максимізації добробуту власників підприємства в поточному та перспективному періоді. Ця мета конкретизується у забезпеченні максимізації ринкової вартості підприємства, що реалізує кінцеві фінансові інтереси його власників.

У процесі досягнення головної мети управління фінансами підприємств (об'єднань) спрямоване на вирішення таких основних завдань:

- забезпечення формування достатнього обсягу фінансових ресурсів згідно із задачами розвитку підприємства (об'єднання) у наступному періоді;
- забезпечення найбільш ефективного використання сформованого обсягу фінансових ресурсів у розрізі основних напрямів діяльності підприємства (об'єднання);
- оптимізація грошового обороту;
- забезпечення максимізації прибутку підприємства (об'єднання) при передбачуваному рівні фінансового ризику;
- забезпечення мінімізації фінансового ризику при передбачуваному рівні прибутку;
- забезпечення постійної фінансової рівноваги підприємства (об'єднання) [1, с.16-17].

Управління ресурсами комерційного банку – це складний процес, сутність якого полягає в пошуку та реалізації на практиці найбільш ефективних рішень по формуванню, розподілу та використанню фінансових ресурсів. Тобто управління ресурсами банку взаємозалежно з проведенням його активних та пасивних операцій, хоча у загальному таке управління розглядається через сукупність визначених компонент банківського менеджменту, до яких належить: управління ліквідністю, ризик-менеджмент, управління валютними ресурсами, інформаційний менеджмент [2, с.24]. Об'єктами управління фінансами банку є відносини, які виникають у процедурі організації бізнес-процесів та операцій, що формують і розподіляють фінансові ресурси, регулюють банківські ризики, визначають фінансові результати, тобто управління фінансами охоплює всю сукупність форм і методів організації фінансових відносин у банківській установі [3, с.199]. Отже, основним об'єктом управління фінансами підприємств та комерційних банків є фінансові ресурси. У зв'язку із цим, можна запропонувати наступне тлумачення фінансових ресурсів ВГС. Фінансові ресурси ВГС – це

сукупність грошових коштів учасників інтегрованого об'єднання підприємств, які можуть перерозподілятися у складі угруповання та спрямовуватись на розширене відтворення, інноваційну або фінансову діяльність та на підтримання належного рівня платоспроможності та ліквідності ВГС.

Ефективне управління фінансами ВГС – це запорука успішності та підвищення фінансових результатів даних інтегрованих об'єднань. Можливості ВГС знаходять підвищену значущість в кризових економічних умовах, коли потрібні оперативна мобілізація ресурсів, їх ефективний перерозподіл в ключові сфери виробництва і науково-технічного розвитку. Специфіка фінансових відносин у ВГС визначається рядом чинників, серед яких відзначимо структурний склад групи. Фінансові відносини ВГС характеризуються здебільшого перерозподільчими зв'язками, що виникають унаслідок присутності в структурі групи фінансових посередників. Саме ці особливості діяльності інтегрованих структур спричиняють складність дослідження управління фінансами ВГС. Подальші дослідження слід здійснювати в напрямку дослідження механізмів управління фінансами інших фінансово-кредитних учасників ВГС.

1. Бланк І.О. Управління фінансами підприємств і об'єднань: навч. посіб / І.О. Бланк, Г.В. Ситник. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006.-183с. 2. Васюренко Л.В. Ресурси комерційного банку: теоретичний та прикладний аналіз: монографія / Л.В. Васюренко, І.М. Федосік. – Харків: ПП Яковлева, 2003. – 88 с. 3. Кузнєцова Л.В. Сутність та основні складові системи управління фінансами банку / Л.В. Кузнєцова // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.9. – С. 196-205.

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ІТ-ГАЛУЗІ

Турко В.В.

Національний університет «Львівська політехніка»

Незважаючи на економічну кризу, зменшення обсягів експорту та інші негативні чинники, підприємства ІТ-галузі в Україні постійно розвиваються та розширюються. Так, за даними Світового банку український експорт послуг ІТ-галузі у 2102р. становив 4,272 млрд. дол.